

Tarptautinis frankofoniškojo teatro festivalis Kanadoje

KTU gimnazijos frankofoniškojo teatro trupė 2024 metų kovo 19-27 dienomis vyko į Kanadą, Kvebeko provinciją. Trois-Rivières mieste vyko tarptautinis frankofoniškojo teatro festivalis, organizuojamas „AQEFT“. Jame dalyvavo trupės iš Belgijos, Italijos, Kanados, Lietuvos, Prancūzijos ir Tuniso, iš viso beveik trys šimtai moksleivių. Galimybę atstovauti Lietuvai trupė gavo laimėjusi kasmetinį frankofoniškojo teatro festivalį Lietuvoje „Premiers rideaux“.

Didžiąją dalį kelionės ir festivalio išlaidų finansavo @Lietuvos neformaliojo švietimo agentūra ir @prancūzų institutas Lietuvoje, kuriems trupės nariai yra be galo dėkingi.

Mūsų spektaklis pastatytas pagal Mathieu Burger pjesę „OFF“. Jame juoko forma pasakojama, kas vyksta teatro užkulisiuose: kaip aktoriai ruošiasi prieš lipdami į sceną, kodėl kartais susipyksta su kostiumų dizaineriu ar net pačiu režisieriumi. Spektaklyje matoma konkurencija, stresas, prietarai, taip pat šypsenos, draugystės ir pagalba vieni kitiems – visa tai yra neatskiriamas teatro dalis, nors ant scenos žiūrovai to dažniausiai nepamato.

Nors ir labai graži, prancūzų kalba nėra iš lengvųjų. Repeticijų metu tobulinome savo teksto tarimą, pamokose gilinome kalbos žinias, tačiau susidūrus su labai stipriu ir mums neįprastu kvebekietišku akcentu iš pradžių apėmė juokas, o vėliau ir panika. Prancūzų kalbos mokytojos Dianos Suodienės dėka nepasidavėme ir stengėmės prisitaikyti. Ne visi trupės nariai prancūzų mokosi kaip antrąją užsienio kalbą – kai kuriems tai yra vos 3 minutės kasdien „Duolingo“ aplikacijoje. Vis dėlto, gestų kalba, šypsenos ir didžiulis festivalio dalyvių geranoriškumas padėjo įveikti visas kliūtis. Po kelionės šie mokiniai jau galėjo prisistatyti ir paklausti kaip sekasi, papasakoti apie Lietuvą ir pagirti matytą spektaklį, užsisakyti kruasaną kepyklėlėje ar suskaičiuoti iki 10 prancūziškai. O tie, kurie prancūzų mokosi jau penktus metus, patobulino savo kalbėjimo įgūdžius ir sužinojo daugiau šnekamosios kalbos frazių ir posakių.

Vakaro renginyje, skirtame dalyviams, bendruomenei ir festivalio rėmėjams, trupės pristatė savo atstovaujama šalį arba miestą. Lietuvos pristatymo metu supažindinome festivalio dalyvius su lietuvių liaudies šokiais. Šie užsieniečiai taip sužavėjo, kad iki festivalio pabaigos netilo prašymai išmokyti šokti „Grandsverą“ ar „Kiaulę grikiuos“ :).

Trupės nariai dalyvavo ir kultūrinuose mainuose, 5 dienas gyvendami kartu su kanadiečių šeimomis. Tai leido iš arčiau pažinti kanadiečių kultūrą, susipažinti su jų buitimi, o pokalbiuose iki išnaktų paaiškėjo, kad visi esame labai panašūs savo vertybėmis, pomėgiais ir svajonėmis. „Iš pradžių mus nustebino kanadiečių laisvumas, atvirumas ir begalinis palaikymas. Aplinkinių energingumas mums buvo neįprastas, tačiau po kelių dienų jų energija mus užkrėtė. Galbūt tai kanadiečių kultūra, galbūt teatro (o tikriausiai abiejų sudėjus), bet tiek daug šiltų, bendraujančių ir draugiškų žmonių vienoje vietoje mums neteko niekur kitur sutikti,“ – pasakojome „Radio-Canada“ žurnalistui.

Festivalyje buvo daug progų tobulinti savo aktorystės sugebėjimus. Vyko įvairūs užsiėmimai su profesionaliais aktoriais, kuriuose mokėmės drąsiai reikšti emocijas scenoje, lavinome balsą, vaidinome kovos scenas. Kiekvienas spektaklis buvo aptartas, publika galėjo aktoriams užduoti klausimų ar pagirti už puikų pasirodymą. Lietuvių spektaklis buvo ypač giriamas už dinamiškumą.

Kelionė į Kanadą neapsiribojo vien dalyvavimu festivalyje Chavigny mokykloje, Trois-Rivières. Kartu su trupėmis iš Europos ir Tuniso apsilankėme Kvebeko mieste. Čia persipina daug Europos ir Šiaurės Amerikos kultūros detalių, o į UNESCO kultūros paveldą įtrauktas senamiestis žavi siauromis gatvelėmis, akmenimis grįstomis aikštėmis ir senoviniais pastatais. Aplankėme vietinių Kanados gyventojų muziejų, kur ekskursiją mums vedė Wendat genties palikuonis. Ypač mus sužavėjo Château Frontenac – kadaise pilis, o dabar prabangus viešbutis, kuris yra tarsi miesto simbolis. Bevaikščiodami Monrealio gatvėmis patyrėme didmiesčio šurmulį ir įvairovę. Įspūdį paliko Notre-Dame bazilika, Monrealio vaizduojamojo meno muziejus ir miesto vaizdas iš apžvalgos rato. Ragavome nacionalinio Kanados patiekalo „poutine“ su tarp dantų „cypiančiu“ sūriu ir po visos kelionės galime patvirtinti, kad kanadiečiai klevų sirupą valgo su dešrelėmis, pupelėmis, bulvėmis, geria vieną ir deda į visus desertus. Klevų sirupo skonį mintyse ir lauktuvėse parsivežėme ir į Lietuvą.

Kelionė į Kanadą buvo ne tik nepakartojama teatro, bet ir nepaprastai svarbi kultūrinė patirtis, kuri leido mums praplėsti akiratį ir užmegzti ryšius su bendraamžiais iš viso pasaulio. Dar kartą dėkojame @prancūzų institutas Lietuvoje ir @lineša – be jų ši kelionė nebūtų įvykusi. Dėkojame mokytojai, režisierai ir organizatorei Dianai Suodienei ir nepakeičiamai kelionių kompanijai Editai Jančiauskienei. Dėkojame aktorei, režisierai Gretai Dirmauskaitei už profesionalius patarimus, dėkojame Betai Buzaitai ir Tumui Kudarauskui už tarimo pamokas ir palaikymą. Ačiū taria trupės nariai Anna, Beatričė, Joana, Majus, Ryan, Roberta, Sima, Titas ir Ugnė.

Beatričė Stankutė ir Ugnė Žirgutė